

Αφιέρωμα στη Κούβα: «Επανάσταση είναι να υπερασπιστούμε τις ιδέες μας με κάθε ΚΟΣΤΟΣ»

Barikat

Από τη Μονκάδα και τα βουνά της Σιέρα Μαέστρα, την είσοδο του αντάρτικου στρατού στην Αβάνα τη πρωτοχρονιά του 1959 ως την αντίσταση της Κούβας στα χρόνια του εμπάργκο, τη φτώχεια, την εξέλιξη της ιατρικής παρά το ασφυκτικό οικονομικό περιβάλλον, και την οικοδόμηση μιας παιδείας για όλους, ο Φιντέλ Κάστρο αφήνει «κληρονομιά» τα ιδανικά της επανάστασης, τη συνειδητοποίηση πως δεν είναι ουτοπία η διεκδίκηση της ελευθερίας και με κάθε τρόπο θα μας θυμίζει ότι «όποιος δεν είναι έτοιμος να παλέψει για τους άλλους ποτέ δεν θα είναι έτοιμος να παλέψει για τον εαυτό του».

Το barikat σταχυολόγησε μια σειρά κειμένων που αφορούν στη Κούβα και το Φιντελ Κάστρο με διάθεση στοχασμού και κατανόησης της νέας τάξης πραγμάτων και της επανανοηματοδότησης της πάλης των τάξεων.

Barikat

*Από την ομιλία του Φιντέλ Κάστρο την 1η Μαΐου 2000, στη Plaza de la Revolución

1. Το κείμενο της πρώτης διακήρυξης της Αβάνας που υιοθετήθηκε από τη Γενική Εθνική Συνέλευση του Λαού της Κούβας, στις 2 Σεπτέμβρη 1960

Η πρώτη Διακήρυξη της Αβάνας

2. Η επιστολή-πολιτική παρέμβαση του Κάστρο μετά από μια σειρά επιθέσεων των Ισραηλινών δυνάμεων προς τους Παλαιστίνιους τον Αύγουστο του 2014. Πρόκειται για ένα κείμενο που γεννά ένα συνολικό προβληματισμό πάνω στην παγκόσμια συγκυρία της πάλης των τάξεων.

Fidel Castro: Το ολοκαύτωμα των Παλαιστινίων στη Γάζα

3. Στη Κούβα του εμπάργκο και της φτώχειας κατάφεραν να εξαλείψουν την μετάδοση του ιού HIV του AIDS από τη μητέρα στο παιδί, ενώ την ίδια στιγμή οι Ηνωμένες Πολιτείες αντιμετωπίζουν επιδημία θανάτων λόγω υπερβολικής δόσης συνταγογραφουμένων ναρκωτικών.

Στη Κούβα παλεύουν να εξαλείψουν το θάνατο. Στις Η.Π.Α. ο θάνατος έρχεται με συνταγή γιατρού

4. Η ανάδειξη της παιδείας ως βασική και αυτονόητη συνθήκη για όλους αποτέλεσε και

συνεχίζει να αποτελεί -παρά τον οικονομικό αποκλεισμό- μια από τις μεγάλες επιτυχίες της κουβανικής επανάστασης.

Η νέα γενιά της Κούβας πιστή στην Επανάσταση

5. Μέσα από το κείμενο αναδεικνύεται η διεθνιστική αντίληψη της επανάστασης εκ μέρους της Κούβας, καθώς καταγράφεται η συνεχής προσφορά της προς την Αγκόλα που πάλευε επί δεκαετία χρόνια για την ανεξαρτησία της.

Ο άλλος διεθνισμός της Κούβας: Η Αγκόλα 25 χρόνια μετά